

Súd: Okresný súd Bánovce nad Bebravou
Spisová značka: 1T/79/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3217010267
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miriam Manová
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2018:3217010267.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.06.2018 v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Miriam Manovej a členov senátu Dariny Kristínovej a Heleny Klobučníkovej, v trestnej veci obžalovaného N. L., nar. XX.XX.XXXX v X. nad X., trvale bytom X. nad X., K B. č. XXX/XX, t. č. vo výkone väzby v E. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona a pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 47 ods. 2 Trestného zákona, takto

rozhodol:

Obžalovaný N. L., nar. XX.XX.XXXX v X. nad X., trvale bytom X. nad X., K B. č. XXX/XX, t. č. vo výkone väzby v E. I.

sa pri nezmenenom výroku o vine, výroku o ochrannom liečení a výroku o náhrade škody z rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 1T/79/2017 - 403 zo dňa 21.03.2018,

za to odsudzuje:

Podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 47 ods. 2 Trestného zákona, s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, s použitím § 41 ods. 1 Trestného zákona a § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do Ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou podala dňa 22.12.2017 na Okresný súd Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. Pv 193/17/3301-57 obžalobu na N. L. nar. XX.XX.XXXX v X. nad Bebravou pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona a pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 47 ods. 2 Trestného zákona.

Okresný súd Bánovce nad Bebravou rozsudkom č. k. 1T/79/2017-403 zo dňa 21.03.2018 uznal N. L. vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno d) Trestného zákona v jednočinnom súbehu so zločinom lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona s poukazom na § 47 odsek 2 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že: "dňa 10.06.2017 v čase okolo 20.50 hodiny v obci G. pod vplyvom alkoholu po nastúpení do taxíka spoločnosti OK Taxi, zn. Škoda Fabia, e.č. X na predné miesto spolujazdca, začal byť agresívny na vodiča taxíka poškodeného I. Y., ktorému sa počas jazdy opakovane vyhrážal zabitím, pričom medzi

obcami G. a J. B. udrel poškodeného rukou zovretou v päšť do hornej pery, žiadal od poškodeného, aby otvoril okno, pridal rýchlosť, ktorým požiadavkám poškodený zo strachu o svoj život vyhovel, po príchode do X. nad X., na ulici A. V. pri podniku I. prikázal poškodenému, aby zastavil, zatvoril okná na vozidle a pod hrozbou zabitia pýtal od poškodeného peniaze, načo mu poškodený zo svojej peňaženky vydal 150 Eur, následne ešte vytrhol poškodenému peňaženku z ruky a po jej prezretí ju hodil na podlahu vozidla, poškodený na križovatke ulíc U. a K nemocnici zo strachu o svoj život prudko zabrzdil vozidlo a ušiel z vozidla preč, ktoré konanie vzbudilo u poškodeného dôvodnú obavu o jeho život, čím spôsobil poškodenému kontúziu hornej pery bez obmedzenia na bežnom spôsobe života a škodu vo výške XXX Eur, hoci už bol rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 1T/74/2010-390 zo dňa 27.07.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.07.2010, uznaný vinným zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1,5 roka so zaradením do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých, ktorý sčasti vykonal a rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 3T/10/2014-175 zo dňa 26.02.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.02.2014, bol uznaný vinným zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere tri roky so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ktorý aj vykonal", za čo mu uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) rokov so zaradením do Ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za súčasného uloženia ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou a povinnosti nahradiť poškodenému I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XXXX/XX, X. nad X., škodu vo výške XXX € (slovom stopäťdesiat eur).

W. súd Trenčín uznesením č. k. 2To/41/2008-434 zo dňa 22.05.2018 zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, v ktorom okrem iného uviedol, že "prvostupňový súd nepostupoval procesne správne, keď sa uspokojil iba s prečítaním podaného znaleckého posudku psychológa PhDr. H. X., pretože pre takýto procesný postup neboli i tak celkom splnené zákonné podmienky uvedené v § 268 ods. 2 Trestného poriadku v tom, že jeho závery ohľadom resocializačnej prognózy obžalovaného a riziko recidívy u neho nie sú jasné a zrozumiteľné."

Okresný súd v zmysle uznesenia Krajského súdu Trenčín č. k. 2To/41/2008-434 zo dňa 22.05.2018 vypočul psychológa PhDr. H. X. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.06.2018 a pri nezmenenom výroku o vine, výroku o ochrannom liečení a výroku o náhrade škody z rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 1T/79/2017 - 403 zo dňa 21.03.2018 opätovne rozhodol o treste a spôsobe jeho výkonu.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedol, že spáchanie skutku priznáva, ľutuje, chce ešte jednu šancu, je slobodný, bezdetný. Po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody pracoval v Nemecku, v Prahe a následne sa vrátil do Bánoviec nad Bebravou. Pred vzatím do väzby býval s mamou, otec je vo výkone trestu odňatia slobody.

PhDr. Andrej Benkovič na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedol, že zotrváva na záveroch podaného znaleckého posudku, z hľadiska možnosti psychológie sa snažil uviesť konkrétne faktory či premenné, ktoré sú pozitívami či negatívami z hľadiska resocializačnej prognózy, a považuje ich za dostatočne klasifikované a zmienené v znaleckom posudku. Znalec PhDr. Andrej Benkovič na hlavnom pojednávaní zároveň uviedol, že u obžalovaného je nádej na nápravu, v jeho prípade by si to nedovolil vylúčiť.

Zo znaleckého posudku PhDr. Andreja Benkoviča č. 86/2017 z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých (č. l. 149 - 170) vyplýva, že u obvineného bola zistená ľahká duševná zaostalosť s poruchami správania, osobnosť obvineného je depravovaná, etylicky pozmenená, osobnosť nesie známky etylickej charakteropatie - poruchy vyšších citov sociálnych, morálnych, etických, správanie je pudovo usmerňované, egocentrické, kognitívne schopnosti obžalovaného aj napriek ľahkej duševnej zaostalosti nevykazujú z forenzného hľadiska taký stupeň narušenia, ktorý by zneschopňoval obvineného z hľadiska výbavnosti z pamäti, obžalovaný je schopný si vybaviť prežitú skutočnosť z pamäti. U obžalovaného sa jedná o osobnosť simplexnú, mentálne narušenú so známkami toxického charakteropatie, z hľadiska resocializačnej prognózy resp. na základe posudzovania možnosti recidívy, možnosť resocializácie obžalovaného je zreteľne neistá s možným reálnym rizikom ďalšieho zlyhania. Zo znaleckého posudku zároveň vyplýva, že pozitívami pre možnosť úspešnej resocializácie sú najmä pozitívne citové vzťahy v primárnej rodine, negatívami sú najmä chýbanie pracovnej kvalifikácie, fluktučné tendencie, redukované či chodobné záujmy, primitívna osobnosť na báze ľahkej mentálnej

retardácie, afektívna nestálosť, výbušnosť, explozivita, závislosť od psychotropných látok, včasný začiatok delikvencie. Čo sa týka psychického stavu a osobnosti obvineného, jedná sa o stav ovplyvniteľný z časti a to nariadenie liečby.

Zo znaleckého posudku č. 246/2017 z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria (č. I. 100 - 130) vyplýva, že obvinený v čase spáchania trestnej činnosti netrpel duševnou chorobou v pravom zmysle slova, t. j. psychózou, no boli zistené prejavy trvalých duševných porúch, a to zmiešaná porucha osobnosti a polymorfná závislosť od viacerých psychoaktívnych látok (od alkoholu, prchavých ľahkorozpustných látok, pervitínu), a výlučne požitím alkoholu boli v čase skutku rozpoznávacie aj ovládacie schopnosti obvineného len ľahko, nepodstatne, forenzne nevýznamne zmenšené. Zo znaleckého posudku ďalej vyplýva, že pobyt obvineného na slobode zo psychiatrického hľadiska nie je nebezpečný pre spoločnosť, pretože netrpí poruchou psychotického charakteru, avšak dôvodné obavy z recidívy obdobného konania sú prítomné a sú založené na skladbe osobnosti obvineného, polymorfnéj závislosti od psychoaktívnych látok, aktívnom konzume alkoholu, a bolo doporučené uložiť obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Zo znaleckého posudku č. 210/2017 z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria (č. I. 134 - 144) vyplýva, že u obvineného bol zistený syndróm závislosti od viacerých psychoaktívnych látok, k závislosti prezentuje kritickosť a verbalizuje záujem o liečenie a abstinenciu.

Z odpisu registra trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (č. I. 452) ako i predmetnými rozsudkami mal súd za preukázané, že obžalovaný bol doposiaľ trikrát súdne trestaný a to:

- rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 1T 74/2010-390 zo dňa 27.07.2010, právoplatným 28.07.2010 (č. I. 190 - 194) bol uznaný vinným zo zločinu ľúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere jeden a pol roka so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do Ústavu na výkon trestu pre mladistvých za súčasného uloženia ochranného protitoxikomanického liečenia.

- rozsudkom Okresného súdu Nitra č. k. 6T 53/2010-126 zo dňa 09.09.2010, právoplatným dňa 09.09.2010 (č. I. 353 - 354) bol uznaný vinným v bode 1 z pokračovacieho prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. e) Trestného zákona a v bode 2 z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Trestného zákona, a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere dva roky jeden mesiac so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých, pričom výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 1T 74/2010 - 390 zo dňa 27.07.2010, právoplatným 28.07.2010, bol zrušený; obžalovaný uvedený trest vykonal dňa 21.02.2012

- a rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 3T/10/2014-175 zo dňa 26.02.2014 zo dňa 26.02.2014, právoplatným 26.02.2014 (č. I. 195-198) bol uznaný vinným zo zločinu ľúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere tri roky so zaradením na výkon trestu do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, uvedený trest vykonal dňa 02.11.2016

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR (č. I. 259 -260) súd zistil, že obžalovaný sa v rokoch 2012-2013 dopustil siedmich priestupkov, z toho štyroch priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu a troch priestupkov proti majetku.

Z lustrácie v databáze súdov (č. I. 455) mal súd za preukázané, že v súčasnosti nie je voči obžalovanému vedené iné trestné konanie okrem prejednávanej veci.

Zo správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov zo dňa 29.01.2018 (č. I. 346) vyplýva, že obžalovaný N. L. je umiestnený na oddiele so štandardným režimom výkonu väzby, konfliktné situácie medzi obvinenými nevyvoláva, počas pobytu vo výkone väzby je jeho správanie a vystupovanie spravidla na požadovanej úrovni, doposiaľ nebol disciplinárne potrestaný, a ani odmenený, kontakt s príbuznými udržiava prostredníctvom korešpondencie a telefonovania. Zo správy zároveň vyplýva, že napriek skutočnosti, že obvinenému bola ponúknutá možnosť zaradenia do práce na pracovisko "Ručné šitie obuvi", túto ponuku zatiaľ nevyužil.

Zo správy Mesta Bánovce nad Bebravou zo dňa 08.06.2017 (č. I. 246) vyplýva, že N. L. má trvalý pobyt na adrese W.XX/XX, X. nad X., je slobodný, na mestskom úrade na neho sťažnosti neevidujú. Z lustrácie v Sociálnej poisťovni (č. I. 450-451) súd zistil, že obžalovaný bol od 08.01.2017 do 20.01.2017 zamestnaný v spoločnosti A-A. s. r. o., B. J..

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 3NcP 10/03-19 zo dňa 11.03.2003, právoplatným dňa 10.04.2003 (č. I. 351 - 352) bol mal. N. L. spolu so svojimi tromi mladšími súrodencami zverený do výchovy matke, pričom z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že otec mal. detí opustil spoločnú domácnosť koncom roka XXXX, od toho času na výživu mal. detí neprispel, s výnimkou mesiaca február 2003.

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 32P/211/2007-62 zo dňa 10.10.2007, právoplatným dňa 26.10.2007 (č. I. 390 - 392) uložil súd mal. N. L. ochrannú výchovu podľa § 105 Trestného zákona s tým, že mal. bude umiestnený do Reedukačného detského domova, nám. W.. B. XXX, P..

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 1P/74/2010-67 zo dňa 29.09.2010, právoplatný dňa 15.10.2010 (č. I. 349 - 350) bol mal. N. L. na výkon ochrannej výchovy umiestnený do Reedukačného centra P. I..

K osobe obžalovaného súd zistil, že je slobodný, bezdetný, doposiaľ bol trikrát súdne trestaný, dopustil sa siedmich priestupkov, sťažností na mestskom úrade na neho podané neboli, od 08.01.2017 do 20.01.2017 bol zamestnaný v spoločnosti A-WORK s. r. o., Nová Dubnica.

Pri úvahe o druhu trestu a jeho výmere súd vychádzal najmä zo všeobecných zásad uvedených v § 34 ods. 4 Trestného zákona, z účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona a s prihliadnutím na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Súd u obžalovaného prihliadol na jednu poľahčujúcu okolnosť a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona - priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, pričom obžalovaný už v prípravnom konaní spáchanie skutku priznával, ľutoval a pri výsluchu pred vyšetrovateľom PZ konanom dňa 15.12.2017 (č. I. 41) požiadal o konanie o dohode o vine a treste. Zároveň súd u obžalovaného prihliadol i na jednu priťažujúcu okolnosť a to podľa § 37 písm. h) Trestného zákona - spáchal viac trestných činov, na prokuratúrou navrhovanú priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona - bol už za trestný čin odsúdený, súd neprihliadol.

Podľa § 47 ods. 2 Trestného zákona, tzv. zásady trikrát a dost', súd uloží páchatelovi trest odňatia slobody na doživotie, ak sú splnené podmienky uvedené v odseku 1 písm. a) a písm. b), inak mu uloží trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov, ak tomu nebránia okolnosti hodné osobitného zreteľa, no súd však nemôže takému páchatelovi uložiť trest odňatia slobody pod dvadsať rokov. Po vykonanom dokazovaní skúmajúc pomery páchatel'a a s poukazom na konštatovanú možnosť resocializácie znalcom, dospel okresný súd k záveru, že nie sú splnené zákonné podmienky na uloženie trestu odňatia slobody na doživotie.

Obhajca obžalovaného na hlavnom pojednávaní poukázal na skutočnosť, že obžalovaný sa ku skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, priznal už v prípravnom konaní, žiadal okresnú prokuratúru o konanie o dohode o vine a treste, ktoré by urýchlilo a zjednodušilo celé trestné konanie, ktorá však o takéto konanie záujem nemala, a navrhol, aby súd pri aplikácii § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona uložil trest pod trestnú sadzbu 25 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Prokurátorka okresnej prokuratúry navrhla uložiť obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 25 (dvadsaťpäť) rokov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do Ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Okresný súd sa stotožnil s názorom obhajcu obžalovaného, že je dôvod na mimoriadne zníženie trestu a to i s poukazom na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj/55/2016 zo dňa 27. júna 2017, uverejnenom v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 5/2017 pod č. 44, keďže z právnej vety č. 4 uvedeného stanoviska vyplýva, že ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), písm.

c) Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel' (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku a okresný súd jeho vyhlásenie o vine v súlade s ustanovením § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal, obžalovaný takýmto postupom umožnil prevziať výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby tieto boli konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní, tak obžalovaný založil dôvod podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Obžalovaný IR. je vo veku 24 rokov, rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 3NcP 10/03-19 zo dňa 11.03.2003, právoplatným dňa 10.04.2003 bol spolu so svojimi tromi mladšími súrodencami zverený do výchovy matke, teda v čase, keď mal deväť rokov, následne rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 32P/211/2007-62 zo dňa 10.10.2007, právoplatným dňa 26.10.2007 mu bola uložená ochranná výchova podľa § 105 Trestného zákona, a rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 1P/74/2010-67 zo dňa 29.09.2010, právoplatným dňa 15.10.2010 bol na výkon ochrannej výchovy umiestnený do Reedukačného centra P. I.. Znaleckým dokazovaním bola u obžalovaného zistená ľahká duševná zaostalosť s poruchami správania. Pobyt obžalovaného na slobode zo psychiatrického hľadiska nie je nebezpečný pre spoločnosť, pretože netrpí poruchou psychotického charakteru, avšak dôvodné obavy z recidívy obdobného konania sú prítomné a sú založené na skladbe osobnosti obvineného, polymorfné závislosti od psychoaktívnych látok, aktívnom konzume alkoholu, pričom obžalovaný k závislosti prezentuje kritickosť a verbalizuje záujem o liečenie a absenciu. Obžalovaný N. L. sa nachádza vo výkone väzby od 27.07.2017 umiestnený na oddiele so štandardným režimom výkonu väzby, konfliktné situácie medzi obvinenými nevyvoláva, počas pobytu vo výkone väzby je jeho správanie a vystupovanie spravidla na požadovanej úrovni, nebol disciplinárne potrestaný, a ani odmenený, kontakt s príbuznými udržiava prostredníctvom korešpondencie a telefonovania. Súd hodnotiac osobu obžalovaného, jeho doterajšie správanie sa pred, ako aj po spáchaní trestnej činnosti, z hľadiska možnosti jeho prevýchovy, prihliadajúc na okolnosti prípadu, ako aj jeho osobné pomery, má za to, že uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere dvadsať rokov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do Ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia v súlade s § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, v spojení s už právoplatne uloženým ochranným protialkoholickým liečením ambulantnou formou (v súlade so znaleckým posudkom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria) je dostatočný, zabezpečí nápravu obžalovaného, pričom zároveň rešpektuje hľadiská generálnej a individuálnej prevencie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Bánovce nad Bebravou do 15 dní odo dňa jeho oznámenia. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.